

ПАМ'ЯТІ Євгена Васильовича Андрущенка

15 січня 2006 року на 80-му році життя помер Євген Васильович Андрущенко — видатний український лікар-терапевт, вчений і педагог.

Є.В. Андрущенко народився 11 грудня 1926 р. у родині інженера-лісника в м. Черкаси (тоді — райцентр Київської області). У 1945 р. закінчив середню школу з золотою медаллю і вступив на лікувальний факультет Київського медичного інституту (нині — Національний медичний університет ім. О.О. Богомольця). У 1952 р. після закінчення з відзнакою медінституту вступив до аспірантури цього навчального закладу (кафедра пропедевтики внутрішніх хвороб). 1959 р. захистив кандидатську дисертацію. Того ж року Євген Васильович почав працювати на кафедрі терапії Київського інституту удосконалення лікарів (КІУЛ) (нині — Київська медична академія післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика). У 1967 р. Євгену Васильовичу присвоєне звання доцента. У 1969 р. він захистив докторську дисертацію на тему «Патогенетичні механізми порушення згортання крові у хворих на гіпертонічну хворобу». У 1975 р. Є.В. Андрущенко обрано за конкурсом професором кафедри пульмонології Київського інституту удосконалення лікарів, а в 1976 р. йому присвоєне звання професора. У 1978 р. Євгена Васильовича обрано завідувачем кафедри терапії II КІУЛ.

За роки своєї плідної наукової і медичної діяльності Є.В. Андрущенко опублікував понад 200 наукових праць, з них — 13 монографій: «Система зсідання крові та фібриноліз при гіпертонічній

хворобі» (1972), «Легеневі кровотечі і кровохаркання» (1979), «Диференційно-діагностичний довідник терапевта» (1985), «Хвороби органів дихання» (1986), «Субфебрилітет» (1986), «Зміни в легенях при захворюваннях внутрішніх органів» (1987), «Функціональні захворювання серцево-судинної системи і органів дихання» (1990), «Клінічна фармакологія і фармакотерапія в терапевтичній практиці» (1992) та ін.

У центрі наукових інтересів Є.В. Андрущенко лежали захворювання серцево-судинної і дихальної систем, про що свідчать теми обох дисертацій і назви багатьох монографій.

Євген Васильович Андрущенко був гідним наступником і продовжувачем традицій Київської школи терапевтів М.Д. Стражеска. У центрі його уваги завжди був хворий. Попри свою звантаженисть науковою і педагогічною роботою (лекції, семінарські і практичні заняття з лікарями-курсантами на кафедрі, він регулярно у супроводі учнів робив клінічні обходи у терапевтичних відділеннях клінічної бази кафедри терапії. І ці обходи були незабутньою школою для сотень і сотень лікарів. Його дружина і син також є лікарями.

Євген Васильович був членом кількох спеціалізованих вчених рад Київської медичної академії післядипломної освіти і Національного медичного університету. У 1995 р. його було обрано дійсним членом Нью-Йоркської академії наук.

Внесок Євгена Васильовича у вітчизняну медицину важко переоцінити.

Світлий образ Євгена Васильовича Андрущенко назавжди залишиться у вдячних серцях його учнів і співробітників, сотень лікарів-курсантів — слухачів його лекцій, лікарів, яким він безвідмовно допомагав як старший колега, усіх, хто його знав як чуйного і досвідченого лікаря, мудрого вченого і прекрасну людину.

*Колектив кафедри терапії
Київської медичної академії післядипломної
освіти ім. П.Л. Шупика*